

Duo erunt in agro

Τῷ δύο ἔσονται ἐν ἀγρῷ

"Ηκουσας ὅτι δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἰς παραλαμβάνεται καὶ ὁ ἔτερος ἀφίεται· δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μυλῶνι, ἡ μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται· καὶ δύο ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ ἔξης. Καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ δώματός εἰσιν οἱ ἐν ὕψει ὄντες κριταὶ καὶ ἡγούμενοι καὶ βασιλεῖς καὶ δυνάσται. "Εστι γάρ κριτῆς δίκαιος καὶ ἔστιν ἄδικος. 'Ο μὲν δίκαιος παραλαμβάνεται ἀπὸ τοῦ πυρός, ὁ δὲ ἄδικος ἀφίεται. Οἱ δὲ ἐν τῷ ἀγρῷ, τῷ κόσμῳ τούτῳ δηλαδή, εἰσὶν οἱ ἄγροικοι καὶ ἴδιωται καὶ ἐλάχιστοι γένει καὶ πλούτῳ. "Ἐνδοξοὶ καὶ ἄδοξοι. Οἱ μὲν δίκαιοι, οἱ δὲ ἄδικοι. Καὶ οἱ μὲν δίκαιοι παραλαμβάνονται, οἱ δὲ ἄδικοι ἀφίενται ἐν τῷ πυρί. Αἱ δὲ ἀλήθουσαι εἰσὶ τὸ πλῆθος τῶν γυναικῶν, ἐν μέρει δὲ καὶ αἱ ψυχαὶ αἱ δουλικὸν λαβοῦσαι ζυγὸν καὶ ἐν ἀσθενείᾳ τὴν ζωὴν τελέσασαι. Εἰσὶ γάρ γυναικες δίκαιαι καὶ εἰσὶν ἄδικοι· εἰσὶ δοῦλοι δίκαιοι καὶ εἰσὶν ἄδικοι· εἰσὶν ἀσθενεῖς δίκαιοι, ώς ὁ Ἰὼβ καὶ ὁ Λάζαρος, καὶ εἰσὶν ἄδικοι, ώς ὁ Καΐν καὶ ὁ Γιεζί. "Οθεν φησί, δύο ἔσονται ἐπὶ κλίνης, τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν ἀπεμφαίνων· οἱ δίκαιοι παραλαμβάνονται καὶ οἱ ἄδικοι ἀφίενται. Πῶς δὲ παραλαμβάνονται οἱ δίκαιοι, λεγέτω Παῦλος· οἱ ζῶντες ἐν Κυρίῳ, ἐν νεφέλαις ἀρπαγήσονται εἰς ἀέρα, καὶ πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἔσονται. Πῶς ἀφίενται οἱ ἄδικοι; Συνάξουσιν οἱ Ἀγγελοι τοὺς μὲν ἐκλεκτοὺς ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, τοὺς δὲ ἀσεβεῖς κατακαύσουσι πυρὶ ἀσβέστῳ. Μὴ οὖν ὑπολάβῃς ξύλοις ἀσβεστον ἔσεσθαι τὸ πῦρ τῆς κολάσεως, μηδὲ τοὺς ὑποκαίοντας δημίους τινάς, ώς οἱ λῆροι τῶν πολλῶν νομίζουσιν· ἀλλ' ἀπόβλεψον πρὸς Σόδομα καὶ ἵδε κάμινον δίχα ξύλων· ἐννόησον τῆς γυναικὸς τὴν ἀπολίθωσιν καὶ θαύμασον τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλήν· ἅμα γάρ ἦν ὃ τε Λώτ καὶ ἡ γυνὴ καὶ αἱ δύο θυγατέρες· καὶ οὕτε Λώτ ἐπυρπολήθη σὺν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, οὕτε ἡ γυνὴ διέδρα τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλήν, ἀλλ' ἔκαστον ἡ δίκη οἰκείω κλήρῳ ἀπέδωκεν. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς κρίσεως· οἱ μὲν δίκαιοι παραλαμβάνονται, ώς ὁ Λώτ, οἱ δὲ ἄδικοι ἀφίενται, ώς ἡ γυνὴ αὐτοῦ.